

[Indenrigsministeren.]

gældende Regler er vidtgaående nok — man tænker her formentlig paa Aagerlovgivningen — „eller i det hele taget træffer det rette, kan diskuteres; Forholdet er betydelig mere kompliceret end med Hensyn til det gamle Fæstevæsen.“

Altsaa, her gives i ganske bestemte Vendinger Udtryk for en Opfattelse, som de to Regeringspartier i Dag staar her som Forfægtere af. Og denne nye Linie, som man herved er kommet ind paa fra konservativ Side, den vedkender man sig da ogsaa endnu saa sent som i Fjor Efteraar, da de Konservative i deres Betænkning over Huslejeloven skrev, at det kan

„være af livsvigtig Betydning for Butiksindehavere, at de kan fortsætte deres Forretning i det bestemte Kvarter og fra den bestemte Butik, hvor de ofte gennem en lang Aarrække har oparbejdet den Kundekreds, der har skabt Værdien af det paagældende Butikslokale. Mindretallet erkender, at der her kan være Interesser at beskytte, og er villigt til at deltage i en Overvejelse og Drøftelse heraf.“

Og endnu saa sent som altsaa ved første Behandling af det her foreliggende Forslag siger Partiets Formand, at „vi er ikke rede til at medvirke til dette Forslags Gennemførelse, men vi er villige til at finde en anden Form derfor“. Det ærede Medlem giver meget stærkt til Kende, at „det Problem er vi parat til at tage Stilling til i et Udvalg“.

Det er 4 Aars Udvikling, 4 Aars Udtalelser til forskellige Tidspunkter fra konservativ Side. Nu i Dag staar vi ved anden Behandling af dette Forslag, og hvad er der saa sket i Udvalget? Ja, man siger, at de to Regeringspartier ikke har været villige til at forhandle om en anden Form. Det er positivt urigtigt. Det er klart, at hvis noget saadant var sket, saa vilde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller selv have anmodet mig om et Samraad, hvad de to Oppositionspartier jo ikke engang har fundet Anledning til. Nej, Forholdet er dette, at der under denne Sags Behandling i Udvalget ikke er fremkommet en eneste positivt udformet Tanke i Retning af en anden Udformning af Lovforslaget, ikke et Ændringsforslag foreligger der til Overvejelse, saadan som det ellers altid kommer til at foreligge fra et Parti, der er rede til at forhandle om en Sag. Med andre Ord, jeg tror, jeg har Lov til at sige, efter disse faa Præmisser, at nu er paa dette Omraade for det ærede konservative Parti Komodien spillet til Ende.

Man har sagt, at man kunde godt tænke sig at gaa med til et længere Opsigelsesvarsel. Ja, men det er netop det, Forslaget her gaar ud paa; Forlængelsen af den gældende Lov betød, at Opsigelsesvarselet forlængedes indtil det Tidspunkt, da en sagkyndig Kommission havde fremsat sin Redegørelse med Hensyn til selve det principielle Spørgsmaal. Og Komodien er i den Grad spillet til Ende, at jeg ogsaa lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Dag brugte det Udtryk, at det er et Omraade, hvor der ikke skal lovgives. Denne Stilling indtager Det konservative Parti paa et Tidspunkt, hvor det foreligger kendt for Offentligheden herhjemme, at en Lovgivning af den Art, der her tænkes paa, ud i Fremtiden, i Øjeblikket er gennemført i de to store Lande England og Frankrig, paa et Tidspunkt, hvor alle ved, at der sidder en Kommission, som i Løbet af et halvt Aars Tid vil have udredet hele dette Problem, saadan som det foreligger herhjemme, og saadan som det foreligger derude.

Jeg i hvert Fald mindes ikke, at noget lignende er sket før. Jeg mindes ikke, at nogen anden Stand er blevet behandlet paa den Maade af Lovgivningsmagten: Man har en sagkyndig Kommission siddende til Udredning af hele dette Forhold, i og for sig med Godkendelse fra alle Partiernes Side — jeg har ingen Indvendinger hørt imod Nedsættelsen af denne Kommission —, og et halvt Aar før den er færdig med sine Overvejelser, tager man ikke i Betænkning at forrykke selve det øjeblikkelige Grundlag for disse Overvejelser. Jeg siger, at jeg mindes ikke, Rigsdagen nogen Sinde tidligere har optraadt saa brutalt over for en enkelt Stand.

Ganske vist siger det ærede Medlem Hr. Elgaard, med den Elegance, som er ham egen, om disse 8 000, der kan siges op til Oktober, at det er kun en „Detail“. Ja, men det er en meget ubehagelig Detail for de 8 000, som det rammer, og jeg skulde tænke mig, at hvis det havde været andre Samfundslag, der havde været Tale om, vilde man ikke have behandlet dem saa nonchalant. Man maa oven i Købet erindre, at disse 8 000, det her drejer sig om, er den Del af den københavnske forretningsdrivende Lejerstand, som har de Forretninger, der er mest indarbejdet, dem, der har haft deres Butikker der i længst Tid. Derfor forekommer det mig ogsaa, at det ikke er uden Berettigelse, naar den københavnske Handelsstands Fællesrepræsentations Blad for et Par Dage siden kunde slutte en Artikel med at sige: